

Posudek na bakalářskou práci Lucie Václavíkové

Divergence jazyka v Korejské republice a Korejské lidově demokratické republice

Ačkoliv tomu současná politická situace nenapovídá, úvahy nad možným sjednocením obou korejských států jsou mezi korejskými občany stále přítomné. S případným sjednocením Korejské republiky a Korejské lidově demokratické republiky v jeden stát souvisí také otázka jednotné pravopisné normy a tzv. sjednocení jazyka. Lucie Václavíková se ve své práci původně plánovala zabývat právě tématem jazykového sjednocení, ke kterému se v posledních letech (nebo spíš desetiletích) opakovaně vyjadřují odborníci z řad jazykovědců a výzkumníci z institucí vzniklých např. za účelem sestavení tzv. sjednoceného korejského slovníku. Čím hlouběji se však diplomantka do průzkumu ponořila, tím více se setkávala s překvapivými informacemi, což nakonec vyústilo v nutkání pojmut téma ve větší šíři a pojednat o dalších souvisejících aspektech jazykové divergence v KR a KILDR.

Výsledná práce si nakonec klade poměrně ambiciózní cíle, když se pokouší obsáhnout jazykové odlišnosti morfofonologické, lexikální, ale také fonetické, ortografické, syntaktické atd. Na první pohled je zřejmé, že v omezeném rozsahu bakalářské práce není dostatečný prostor pro podrobné pojednání o všech výše uvedených oblastech. Nicméně chápu autorčin záměr, kterým nepochybně bylo představit téma komplexně a pro jednu odpovědět na jednu z nejčastějších otázek laické veřejnosti, tedy „Jak se vlastně liší korejština v KR a KILDR?“ Jsem si jista, že předkládaná práce poskytne mnoho podnětů pro obsáhlou odpověď.

Autorka nepodcenila přípravu práce, velmi intenzivně se věnovala rešerši. Osobně za nejprínosnější považuji právě skutečnost, že práce přináší zajímavé informace o projektech aktuálních nebo takových, které byly realizovány v posledních letech, ať už se jedná o sestavování jednotného slovníku nebo moderní mobilní aplikace. Přínosné jsou dle mého názoru též praktické části práce, např. případová studie, ve které se autorka blíže podívala na jazykové rozdíly z pohledu jihokorejského čtenáře. Slabším článkem je pak lehce chaotická struktura, která se v průběhu psaní sice vyvíjela, ale zcela přehledné podoby nedosáhla. Úvod práce, tak jako i její závěr, popisují, co bude předmětem jednotlivých kapitol. V úvodu bych očekávala skutečné uvedení do tematiky a v závěru naopak shrnutí obsahující vlastní názory autorky. Tyto příliš zastoupeny nejsou.

Jak jsem již uvedla výše, oceňuji důkladnou rešerši, praktickou část a aktuální informace. Naopak za nepříliš vydařené považuji první dvě kapitoly, ve kterých se autorka pokouší stručně shrnout historické události a vývoj korejského jazyka na korejském poloostrově. Jednak mnohé zmiňované informace nejsou v kontextu práce relevantní a jednak se jedná o krátké úryvky bez větší hloubky.

Text je informativní a v podstatě splňuje cíle, které byly v úvodu deklarovány. Za problém lze ovšem považovat skutečnost, že žádný z pojednaných subjektů není probádán podrobně. Získáme tedy všeobecnou představu o divergenci jazyka v KR a KILDR, ale po detailech už budeme muset pátrat jinde. Co se týče jazykové a formální stránky práce, autorka pracuje

s terminologií poněkud neobratně, např. v praktické části bychom očekávali podrobnější rozbor. Nedostatky jsou též v prepisech korejštiny. Z těchto a výše uvedených důvodů navrhuji ohodnocení známkou **velmi dobře** a práci **doporučuji k obhajobě**.

Dotazy k práci:

1) V posledních letech se v jižní i severní Koreji objevilo několik projektů, které by měly usnadnit případné sjednocení obou zemí v oblasti jazyka. Prosím o komentář, vlastní kritický náhled.

2) Máme-li před sebou publicistický článek z jihokorejského a severokorejského tisku, jak se jazyková divergence popsaná v bakalářské práci bude v takovém článku projevovat?

V Praze, 31.8.2019

Mgr. Vladislava Mazaná, vedoucí práce